

[Holger Andersen.]

betyder. Jeg kan med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Povlsen: Ogsaa jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag om Udsættelse af Revisionen af Biblioteksloven. Hvad den lille Ændring, der er foreslaaet, angaar, ønsker jeg at høre den Begrundelse, den højtærede Minister maatte fremsætte, idet jeg ogsaa kunde tænke mig, at den kunde volde nogle Vanskeligheder med Hensyn til de Dispositioner, der er truffet nu i Forventning om, at et Tilskud til Nyordning kan faas, men jeg venter altsaa at høre, hvad den højtærede Undervisningsminister herom har at fremføre.

Undervisningsministeren (Byskov): Jeg har ogsaa her Grund til at takke for den Velvillie, hvormed man har modtaget dette lille Lovforslag. Jeg synes ikke, der er den Uklarhed i Bemærkningerne, som det ærede Medlem Hr. Harald Jensen finder. Der siges i Bemærkningerne, at man forelagde Sagen for Biblioteksraadet og derfra fik et Forslag, som man var betænkelig ved, fordi det stillede for store Fordringer til Statskassen, havde for stor økonomisk Rækkevidde, men som det fremtraadte den Gang, var det af en betydelig større Simpelhed og det fastlagde et System for Understøttelsen af Bibliotekerne, som var mere tiltalende end det nuværende. Men det havde altsaa for vidtgaaende økonomiske Følger. Man mente ikke, man kunde gaa ind paa at stille saa store Beløb til Raadighed, og saa sendte man det tilbage til Biblioteksraadet igen med den Bemærkning, at det maatte nedskæres betydeligt, og saa er det, man gaar til disse Nedskæringer, der sker i Form af Restriktioner, særlige Begrænsninger af de forskellige Regler, og saa mister Forslaget den Simpelhed og Overskuelighed, som udmærkede det fra Begyndelsen. Da er det, man kommer paa den Tanke, at man maa se at faa det arbejdet helt om paa ny, men man er imidlertid kommet saa langt hen paa Samlingen, at det ikke kan lade sig gøre i Aar, og derfor nødes man til, skønt det er beklageligt, at fremsætte dette Forslag om en Udsættelse af Revisionen.

Den lille reelle Ændring deri nærer jeg ingen Betænkelighed ved; jeg tror ikke, den vil have nogen som helst uheldig Virkning. Forholdet er jo det, at ved en saadan Nyordning af et Bibliotek kan der efter den hidtil gældende Lov ydes Tilskud paa en

særlig Paragraf med indtil en Trediedel af det Beløb, der blev anvendt dertil. Nu har Biblioteksraadet fundet, at det er uheldigt at give denne særlige Stilling for Nyordning af Bibliotekerne. Nyordner man et Bibliotek, vil det i Almindelighed sige, at man giver et større stedligt Tilskud dertil, men et saadant kan saa uden videre gaa ind under det almindelige Bibliotekstilskud, og saa er det mere praktisk at tage det der end at have denne særlige Nyordningsbestemmelse. Jeg tror ikke, der er Fare for, at det skal volde Vanskeligheder, heller ikke nu, naar denne Bestemmelse føjes ind i de Bestemmelser, der i øvrigt gælder i den Lov, vi nu har.

Jeg kan for øvrigt være enig med det ærede Medlem Hr. Harald Jensen i, at det er overmaade glædeligt, at Folk benytter deres Tid til Læsning i Stedet for til andre mindre gode Fritidssysler, enten de nu er af den ene eller den anden Beskaffenhed; men der er desuagtet her Tale om et Beløb, der efterhaanden er blevet stort, det er nu oppe omkring 1 Mill. Kr., der tilskydes til Folkebibliotekerne. Man kunde ganske vist unde dem, at de havde et endnu større Beløb til Disposition, men naar nu Tiderne er trange, har man fundet, at der ogsaa her var et Omraade, hvor man nødigt gik til at spænde Statskassen haardede for end absolut nødvendigt, og i nogle Aar kan Bibliotekerne naturligvis virke paa det Grundlag, de har nu, uden at der behøver at komme saadanne betydelige Udvidelser, som fra Bibliotekernes Side er ønsket, og som man i og for sig kan finde ønskelige.

Med disse Ord skal jeg igen takke for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet, og haaber paa en fortsat velvillig Behandling af det.

Harald Jensen: Jeg forstaar ikke den særlige Begrundelse for, at denne Bestemmelse vedrørende „Nyordning“ skal blive staaende. Naar det dog er Meningen at udsætte hele Lovens Revision i et Aar, og der til den Tid kommer en Række Ændringer, som der skal tages Stilling til, hvad Mening er der da i paa nærværende Tidspunkt at ændre en enkelt Paragraf? Der maa jo ligge ganske særlige Forhold bag, naar man mener, at denne Ændring ikke kan vente et Aar, skønt alt det øvrige, mere værdifulde, kan vente. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at lade denne Bestemmelse falde og derved give Anledning til, at der kan ses nærmere paa den i Forbindelse med den almindelige Revision af Loven.